

Universitätsbibliothek Paderborn

**Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati
mortalis Libri Qvinq[ve]**

Pelecyus, Johannes

Monachii, 1615

XXVII. Peccator, vt se excuset, Diabolum, ceu auctorem scelerum accusat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-52025)

292 *Degrauitate pecc.mort.*

possunt? possunt, inquit peccator, quia bona admodum sunt sed melior Deus, gloriam afferunt? Deus ipsa gloria est, auxilium praebent? Deus adiutor in opportunitatibus est, multa praestant. Deus omnipotens est. delicias afferunt? delectationes in dextera D sunt, usque in finem. ad honores cuehant? Deus glorificantes se glorificat. Voluptatem afferunt? torrente voluptatis potat Deus. Plena gaudij sunt? Deus dabit ut gaudium intremus. Satiant? satiabit te Deus, cum apparuerit gloria eius. At multipulae sunt? sunt, sed in sapientium Tu si eorum numero eximvis, ama illas, sed in illis amplius Deum, & non capieris

CAPUT XXVII.

Peccator; ut se excusat, Diabolum, seu authorem scelerum, accusat.

Ad

AD excusationum tandem fundum venit homo nefarius, fœcesq; adeo propinat, quas sub finem huius libri exhauiemus quoque; sic fiet, ut in nihilū redactus, sateri cogatur nullum alii à se, peccati propriè & per se authorē esse, quatenus in agendo à regula debitæ rectitudinis deficit. Est Dæmon quidē peccati suo modo caussa; eius enim inuidia mors intravit in orbē terrarum, ut & peccatum ipsum, quemadmodū D. Paulus affirmat; & *Rom. 5. 12.* cumit etiamnū quærens quem deuoret *I. Pet. 5. 8.* sed per accidēs tamē solūm, idq; tribus modis, vel quia ei homini proponit, quę eum ad peccandū pelliciunt; vel quia imagines & similitudines rerum absentium quoq; intra imaginandi vim possitas cōmouet; vel quia inhumano corpore spiritus & humores, adeoq; imaginationem, & sensi-

O 3 tiendi

tiendi appetitum, ad varios mo-
tus concitat, quibus homo ad
fuscienda peccata inclinetur,
Nō item per se peccati caussa est
& propriè peccatorq; adeo cul-
pam in eum per se, verè & pro-
priè conferre non potest; potest
enim, & verò etiam debet eius
conatibus resistere, & pecca-
tum effugere. Sed hostis tarta-
reus, & gigas flammiuomus na-
turā, ira, odio, potentia, ex-
ercitatione bellica, experien-
tiā, versutia, fraude, malitia,
militum numero, armorum
vi, pugnæ loco, strage multa
data potentissimus est, quomo-
do potero ego imbecillus &
imbelligis homuncio cum tanto
bellatore bella bellare? non po-
tero. Ante lucem surgis pecca-
tor, & in tenebris ambulas, po-
tes cum eo in arenam descende-
re, & verò supereum, ceu ^{affi-}
_{dem}

25.90.13.

ios mo-
dem & basiliscum ambulare, leonem
omo ad-
insuper ac draconem conculcare, non
inetur,
ussa est
eo cul-
& pro-
potest
et eius
pecca-
tarta-
nus na-
, ex-
erien-
alitia,
orum
multa
omo-
us &
tanto
n po-
ecca-
, po-
ende-
affi-
dem

dem & basiliscum ambulare, leonem
insuper ac draconem conculcare, non
tu tamen solus, sed à Deo adiu-
tus, qui præsto semper adest.
Id potuerunt alij, Job viceri-
bus licet pessimis à Dæmonē
percussus, gregibus, & filijs
orbatus, ab uxore falsè vexa-
tus, varijsq; alijs calamitatibus
pressus, erectus tamen stetit.
Tobias cœcitate licet percus-
sus, Deo tamen benedicere (ma-
ledicere) noluit. Alij, ut breuis
sim, in fractis animis, tela illius
perfuggerunt, mortiferosq; ten-
tationū ictus Deo adiutore, re-
pulerūt. Non est ergo, peccator,
quod desperes. Et Deus tibi ad-
erit, & tunc cū Paulo dices: Om-
nia possum in eo, qui me cōfortat Chri- *Pbil. 4. 13.*
tus, & non dices tantū, sed et
cum Davide murū perrumpes Dę- *ps. 17. 30.*
mone profligato. Ex dictis ha-
ctenus planū est, nihil omnino

O 4 aliud

296 *Degravitas pecc. mort.*

aliud ab homine, peccati pers. valent.
caussam esse, eumque adeo per
peram vt se quoq; modo defen-
dat, facere, quod in alium cul-
pam detorqueat; arguit eum ma-
litia sua, & auersio sua increpat eum,
vt Propheta ait. Colophonem
huic libro tertio, quod ad D.
monem pertinet, addat D. Gre-
gorius Nazianzenus;
Hos tem, inquit, quid accusamus usque
perditum?
Et moribus promittimus licentiam?
Te criminare prorsus ipsum, aut ma-
xime,
Nos ignem habemus, spiritus flam-
mam ciet.

CAPUT XXVIII.

Quid caussæ sit cur homo impro-
bus peccet?

AD peccandum, impium mo-
uent cisternæ, eæq; dissipatæ,
quæ continere aquas non

v.